Η ΤΥΧΗ ΕΝΟΣ ΕΓΓΑΣΤΡΙΜΥΘΟΥ

ΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΩΜΕΝΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ

Ὁ ἀμαξᾶς καὶ τὸ ἄλογο.—Ἡ χωρικὴ καὶ ἡ ἀγελάδα.—Τὸ δωμάτιο ὑπ' ἀριθ. 13. — Τὸ λευκοφοροῦν φάντασμα.—Ὁ πρωτότυπος διευθυντής. — Τὸ παιγνίδι τοῦ Τζάκσον. — Ὁ σκύλλος καὶ ἡ γάτα καὶ ἄλλα γεγονότα.

Ὁ Γεώργιος Τζάκσον, μολονότι εἶταν ἕνας ἀπὸ τοὺς τελειοτέρους ἐγγαστριμύθους, ἐν τούτοις μόλις ἐκέρδιζε τ' ἀπαραίτητα γιὰ νὰ ζῇ στοὺς διαφόρους μικροὺς θιάσους ὅπου ἔπαιζε· ὡστόσο εἶτανε εὔθυμος κι' ἀγαποῦσε νὰ παίζῃ, χάρις στὴν ἐγγαστριμύθιά του, διάφορα παιγνίδια στοὺς ἀνθρώπους. Ὅταν καμμιὰ φορὰ πήγαινε μ' ἀμάξι κι' ὁ ἀμαξᾶς κακομεταχειριζόταν τὸ ἄλογό του ἔκπληκτος ὁ τελευταῖος ἄκουγε τ' ἄλογο νὰ τοῦ λέῃ:

— Παληάνθρωπε, θὰ πάψῃς νὰ μὲ χτυπᾷς; ἂν δὲν πάψῃς μὲ τὴ πρώτη εὐκαιρία θὰ σοῦ σκάσω μιὰ κλωτσιὰ στὴν κοιλιὰ νὰ σὲ ξαπλώσω χάμω.

Μπορεῖ κανεὶς νὰ φανταστῇ τὸν τρόμον τοῦ ἀμαξᾶ, ὅταν ἄκουγε τὸ ἄλογό του νὰ μιμεῖται τὸν ὄνο τῆς Βαλαάμ, ἐνῷ ὁ παμπόνηρος Τζάκσον ἔσκαζε στὰ γέλοια, ξαπλωμένος μέσ' στ' ἁμάξι.

Μιὰ μέρα ὁ Τζάκσον συνάντησε στὸ δρόμο του μιὰ καλοθρεμένη χωρικὴ ποὺ ἄλμεγε τὴν ἀγελάδα της καὶ τὴν παρεκάλεσε νὰ τοῦ δώσῃ λίγο γάλα. Ἡ χωρικὴ γελῶντας τοῦ ἀπάντησε, ὅτι μποροῦσε ἂν ἤθελε ν'ἀλμέξῃ μόνος του τὴν ἀγελάδα. Ἡ ἀγελάδα γιὰ μιὰ στιγμὴ στράφηκε πρὸς τὴν χωρικὴ κι'ὁ Τζάκσον,ποὺ δὲν ἤξερε ν' ἀλμέγῃ ἐπωφελήθηκε τῆς εὐκαιρίας γιὰ νὰ τὴν κάνῃ νὰ πῇ:

— Ἐλᾶτε, κύριε, πάρτε ὅσο γάλα θέλετε καὶ πέστε στὴν κυρία μου νὰ εἶνε ἄλλοτε πιὸ εὐγενὴς στοὺς ξένους.

Ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ εἶνετίποτε μπροστὰ στὸ παιχνίδι ποὺ ἔκανε στὸ διευθυντὴ τοῦ μεγαλειτέρου ξενοδοχείου τῆς Χάρτορφ. Ἕνα βράδι ὁ Τζάκσον ἔφτασε μὲ τὸ σκύλο του Φὸξ στὴν πόλι αὐτὴ κ' ἐπειδὴ δὲν εἶχε καιρὸ νὰ φροντίσει γιὰ κατοικία τράβηξε κατ' εὐθεῖα στὸ θέατρο. Ἐκεῖ μέσα στὸ καμαρίνι του, εἶδε πεταμένη μιὰ εἰδοποίηση: «Μὴ κατοικεῖτε στὸ ξενοδοχεῖο Μπρέουστερ». Αὐτὸ ἀκριβῶς τὸν ἔκανε μόλις τελείωσε ἡ παράσταση νὰ ζητήσῃ δωμάτιο στὸ ἐν λόγῳ ξενοδοχεῖο. Ἐκεῖ, ὁ διευθυντὴς τὸν ὁδήγησε στὸ ὑπ' ἀριθ. 13 δωμάτιο, ἐπειδὴ ὅλα τ' ἄλλα δωμάτια, καθώς τοῦ εἶπε, εἶταν πιασμένα. «Θέλετε νὰ μείνετε ἐδῶ; τοῦ εἶπε. Προσέχετε, ἔχει ἀριθμὸ δεκατρία καὶ λένε πὼς βγαίνουν φαντάσματα!»— «Δὲν πειράζει»ἀπάντησε ὁΤζάκσον καὶ μπῆκε στὸ δωμάτιο.Ἀφοῦ κλείδωσε τὴν πόρτα κ'ἔβαλε τὸ κλειδὶ κατ'ἀπ'τὸ μαξιλάρι του κοιμήθηκε.

Κατὰ τὰ μεσάνυχτα ἕνας κρότος τὸν ξύπνησε. Χτυποῦσαν στὸ παράθυρο του καὶ κατόπιν στὴν πόρτα του.

Σὲ λίγο ἡ πόρτα ἄνοιξε καὶ μπῆκε στὸ δωμάτιο ἕνα φάντασμα τυλιγμένο σ' ἕνα ἄσπρο σεντόνι.

Ὁ Τζάκσον πήδησε ἀμέσως ἀπὸ τὸ κρεββάτι του καὶ βγῆκε ἔξω ἀπὸ τὸ δωμάτιο τρέχοντας.

Ὅταν ἔφτασε στὴ μεγάλη αἴθουσα τοῦ ξενοδοχείου σκέφτηκε ὅτι ἴσως ἡ φαντασία του, ἐρεθισμένη ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ διευθυντοῦ, νὰ εἶχε πιάσει τὸ φάντασμα. Ἀνέβηκε ἀργὰ τὴ σκάλα. Ἡ πόρτα τῆς κάμαρής του εἶταν ἀκόμα ἀνοιχτὴ καὶ τὸ φάντασμα μέσα, ἀλλὰ ὄχι πιὰ σκεπασμένο μὲ τὸ λευκὸ σεντόνι. Εἶχε ξεσκεπαστεῖ καὶ ὁ Τζάκσον ἀνεγνώρισε στὸ πρόσωπο τοῦ φαντάσματος τὸ διευθυντὴ τοῦ ξενοδοχείου ὁ ὁποῖος ἔψαχνε τὰ ροῦχα του καὶ τὶς βαλίτσες του. Ὁ διευθυντὴς-φάντασμα μόλις ἀντελήφθη τὸν Τζάκσον τὸ ἔβαλε στὰ πόδια.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ ὁ Τζάκσον ἐβεβαίωσε τὸν ξενοδόχο ὅτι στ' ἀλήθεια εἶδε τὸ φάντασμα καὶ ὅτι λόγω τοῦ φόβου του, δὲν θὰ μποροῦσε πιὰ νὰ μείνει στὸ ξενοδοχεῖο. Τοῦ εἶπε ἀκόμα ὅτι θὰ ἔβγαινε ἔξω τώρα καὶ τὸ μεσημέρι θὰ ξαναγύριζε νὰ πάρῃ τὰ πράγματά του. Καὶ πράγματι ἔβγῆκε ἔξω, ἀλλὰ σὲ λίγα λεπτὰ γύρισε. Ὁ Διευθυντὴς δὲν εἶταν πιὰ στὸ γραφεῖο του, εἶχε ἀνεβεῖ στὸ δωμάτιο 13.Ὁ Τζάκσον ἀνέβηκε κι'αὐτὸς ἐπίνω καὶ πίσω ἀπὸ ἕνα παραβὰν εἶδε τὸ διευθυντὴ μέσα στὸ δωμάτιό του νὰ τοῦ ἀνοίγῃ τὶς βαλίτσες καὶ νὰπαίρνει τὰ λεπτά του καὶ διάφορα πολύτιμαἀντικείμενα τὰ ὁποῖα δὲν εἶχε προφτάσει νὰ πάρῃ τὴ νύχτα. Ὅταν ἔκανε τὴν δουλειά του ὁ διευθυντὴς κατέβηκε πάλι στὸ γραφεῖο του. Ὁ Τζάκσον τὸν ἀκολούθησε μαζὶ μὲ τὸ σκύλλο του τὸν Φόξ. Μεσ' στὸ γραφεῖο εἶτανε ἕνας ὡραῖος μαῦρος γάτος.Ὁ Τζάκσον ἔσπρωξε τὸ σκύλλο του νὰ μπῇ μεσ'στὸ γραφεῖο ἐνῷ αὐτὸς κρύφτηκε κάπου.

— Ἔξω! φώναξε ὁ διευθυντὴς μόλις εἶδε τὸ σκύλλο.

— Γιατί; ἀπάντησε ὁ Τζάκσον ἐγκαστριμυθικῶς, κάνοντας νὰ φαίνεται ἡ φωνὴ του σὰ νὰ ἔβγαινε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ σκύλου.Καὶ δὲ μοῦ λὲς, πρὶν φύγω τὶ πῆγες νὰ κάνῃς στὸ δωμάτιο τοῦ κυρίου μου; Καὶ σύ, ὥραῖε μου γάτε, ποὺ κάνεις πὼς νυστάζεις, δὲν κατάλαβαίνεις ὅτι ὁ κύριος διευθυντὴς εἶν' ἕνας κλέπτης;

Ὁ Τζάκσον πάλι διὰ τοῦ στόματος τῆς γάτας ἀνταπάντησε:

—Τὸ ξέρω,ἀλλὰ τὶ θέλεις νὰ κάνω; Θὰ τὸν πιάσουν καμιὰ φορὰ καὶ θὰ τὸν κλείσουν στὴ φυλακὴ καὶ ἔτσι θὰ τελειώνῃ τὸ ζήτημα.

— Αὐτὸ ἐλπίζω κ' ἐγώ, εἶπε ὁ σκύλλος.

Ὁ Διευθυντὴς ἔξω φρενῶν ὅρμησε κατὰ τοῦ σκύλλου μὲ τὴν πρόθεση νὰ τὸν πνίξῃ. Ἀλλὰ ὁ Φὸξ ἄρχισε νὰ φωνάζῃ:

— Πιάστε τον τὸν κλέφτη! Πιάστε τον τὸν κλέφτη!

Σὲ λίγο τὸ ξενοδοχεῖο εἶταν ἀνάστατο κι' ὅλοι οἱ ἔνοικοι εἶχαν κατέβει στὸν προθάλαμο ὅπου ὁ Τζάκσον τοὺς διηγήθηκε τὴν κωμικοτραγικὴ αὐτὴ ἱστορία. Ὁ διευθυντὴς τοῦ ξενοδοχείου ἐπιχείρησε νὰ φύγῃ, ἀλλὰ συνελήφθη.

Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ξενοδοχείου μόλις ἔμαθε τὴ διαγωγὴ τοῦ δραπετεύσαντος διευθυντοῦ τουέμεινεκατάπληκτος καὶ παρακάλεσε τὸ Τζάκσον ν'ἀποσυρθῇ ἀπὸ τὸ θέατρο καὶ ν'ἀναλάβῃ τὴ διεύθυνση τοῦ ξενοδοχείου του, ὅπως καὶ ἔγινε.Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ξενοδοχείου πέθανε πρὸ μηνὸς, ἀφήνοντας ὅλη τὴν περιουσία στὸ Τζάκσον τὸν ὁποῖο ἐντωμεταξὺ εἶχε ἀγαπήσῃ σὰν παιδί του.

Ἔτσι ὁ Τζάκσον ἀπὸ ἠθοποιὸς ἐγκαστρίμυθος ἔγινε πλουσιώτατος ἰδιοκτήτης ξενοδοχείου.

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Τ. Φ.

Τὸ ἰδιόρρυθμον ὄνομά της ἴσως συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ τὴν πείσῃ ὅτι πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ἐπαγγέλεται τὴν ἰδιότυπη, καὶ ἑπομένως δίνει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἀδιάκοπα εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν μιᾶς νεοφανοῦς ἐμπνεύσεως· ὅταν ὁμιλῇ, ὅταν πρόκειται νὰ διασκεδάσῃ μὲ νεαρὲς συνομίληκες φίλες της, ὅταν συζητῇ μὲ νεοσσούς, καὶ ὅταν ἀκόμη εὑρίσκεται σὲ κοσμικὲς συγκεντρώσεις πέρνει τὸ ὕφος τῆς διανοουμένης, τὸ ὁποῖον τόσον λίγο ταιριάζει στὸ χαριτωμένο πρόσωπό της. Ἀποφεύγει νὰ φαίνεται συχνὰ στὸν κόσμο, πάρ' ὅλο ποὺ τὴν εὐχαριστεῖ, καὶ τὴν ξετρελλαίνει ὁ χορός. Ἀπὸ φόβο μήπως καταταχθεῖ μεταξὺ τῶν κοινῶν τύπων. Παλαίει δι' ἀτεγνωσμένων προσπαθειῶν γιὰ νὰ καταταχθῇ μεταξὺ τῶν σοῦ γκένερις τῆς ἐποχῆς, καὶ κατατρύχεται ἀπὸ ἄγριον ὅσον καὶ ἀδικαιολογήτου «σνομπισμ» ἐλάττωμα τόσον σημαντικὸ ποὺ δὲν ἐπαρκοῦν τὰ σπανιώτατα προτερήματά της γιὰνὰ φέρουν ἀνάλογη ἀντίδρασιν.

Ἡ Μονταὶν

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΩΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Εἶνε ἡ ἐποχὴ τῆς «ραντρέ»τῶν κοσμικῶν τύπων,τῶν ἐπανερχομένωνἀπὸ εὐρωπαϊκὰς καὶ ἑλληνικὰς λουτροπόλεις. Εὐχάριστες ἡλιοκαμμένες φισιογνωμίες, παριζιάνικες τουαλέττες, χαριτωμένα καπέλλα, ἡ ἐμφάνισις των προσδίδει περισσότερον ἐνδιαφέρον στῆς κοσμικὲς συγκεντρώσεις.

— Ἡ πρώτη τῆς κ.Κυβέλης — στὴν «Ζήλεια»— συνετέλεσεν σὲ μιὰ ὡραία καὶ ἐκτάκτως πολύκοσμη σάλλα. Ἡ τουαλέττες τῆς κ. Κυβέλης λίαν καλαίσθητες ἰδίως μιὰ βιολὶν μὲ ἀσημένιες δαντέλλες ἦτο πολὺ εὔμορφη.

— Μιὰ ματιὰ στὴν πλατεία: Πολὺ κομψὲς αἱ δες Ἡσαΐα τουαλέττα ρόζ μουσσελίνα, καὶ μαύρη μὲ λουλούδια ρόζ. Ἡ δις Μάνου ἐκτάκτως κομψὴ τουαλέττα μουσσελίνα σιτρὸν σὲ κοὺπ ἀριστοτεχνική. Θαῦμα χάριτος ἡ δις Νικολαΐδη ἐκ Τεργέστης, τουαλέττα ἀπὸ μουσσελίνη χρώματος μπουκενβίλλιας καὶ μαντὼ ὁμοιόχρωμον ποὺ κατέληγεν σὲ κλὸς ἀπὸ γκρὶ «ρεναρντώ».

— Ἕνα ὁλόχρυσο κεφάλι Γκρέτχεν ἡ δις Φορέστη.

— Ἄλλη πολύκοσμη πρεμιέρα ἦτο ἡ «Πίνες». Διακρίνομεν τὴν κ. Ναούμ πολὺ εὔμορφη μὲ τουαλέττα μοβ καὶ καπέλλο πλατύγυρον ὁμοιόχρωμον, τὴν κ. Χέλμη τουαλέττα λευκή, κ. Διαλιέττου τουαλέττα μαύρη, διδα Σταΐκου τουαλέττα κίτρινη, διδα Ἡσαΐα τουαλέττα μαύρη, κ. Δεληγιάννη τουαλέττα κομψοτάτη πράσινη καὶ ὁμοιόχρωμον καπέλλο μικρὸ καστόρινο. Μιὰ ἐξαιρετικὴ ἐμφάνισις τῆς κ. Γ. Ζωγράφου, ἡ τελεία ἀπεικόνησις τῆς τελευταίας παριζιάνικης μόδας, ἡ ἐμφάνισις της ἐφανέρωνε τὴν παριζιάνικη προέλευσίν της. Ἡ τουαλέττα της ἦτο ἀπὸ μαλακὸ βελοῦδο φυστικὴ ἐν συνδυασμῷ μουσσελίνας ὁμοιόχρωμης. Καπέλλο μικρὸ ἀπὸ βελοῦδο ὁμοιόχρωμο.

—Ἡ Τουαλέττες τῆς κ.Κοτοπούλη καὶ ὁσκηνικὸς διάκοσμος εἰς τὸ ἀνωτέρων ἔργον,τὸ «Νὸν πλὺζ οὔλτρα» τοῦ Chic.Τὸ σαλόνι τῆς πρώτης πράξεως θαῦμα ἰδέσθαι,καὶ μιὰ βαθυρόδινη,μακρυὰ πολυθρόνα,θαυμάσια μαξιλάρια,πολύτιμα ἀνθοδοχεῖα, καὶ γωνιὲς γιὰ ζωγράφισμα.

— Ἡ τουαλέττες τῆς κ. Κοτοπούλη ἡ μία θαυμασιωτέρα τῆς ἄλλης. Στὴν πρώτη πράξι βαθυρόδινη καζάκα μπροσσέ, μὲ φούστα μονόχρωμη στὴν αὐτὴ ἀπόχρωσι. Στὴν δεύτερη πράξι ἕνας ἀλησμόνιτος συντονισμὸς ἀσημιόχρους. στὴν τρίτη ἰδιότυπη ὅσον καὶ χαριτωμένη ἀπὸ κρέπ-ντέ-σὶν μπὲζ μὲ σχέδια λεοπαρδάλεως καφέ. Καὶ μετὰ μιὰ τουαλέττα βιολὶν μουσσελίνα σὲ μιὰ κοὺπ ἄφθαστη. Ὅλα μοντέλλα παριζιάνικα τελευταίας στιγμῆς.

— Ἐπανήρχισαν μὲ μεγάλη φούργια αἱ χορευτικὲς ἑσπερίδες τοῦ Τροκαντερὸ ὅπου τελευταίως τὸ ρεκὸρ τοῦ θαυμασμοῦ ἀνήκει σὲ μιὰ γνωστοτάτη ὅσον καὶ ὡραία νεαρὰ Ἀθηναία ἄρτι ἀφιχθεῖσα ἀπὸ τὸ Παρίσι ἀρχικὰ Μ. Σ. καὶ ἡ ὁποία ἐγκαινίασε πρώτη τὴν παριζιάνικη μόδα τῶν βραδυνῶν φορεμάτων ποὺ εἶνε ὑπὲρ τὸ δέον ντεκολτέ, καὶ ὅλα τ' ἀμέτρητα κλὸς πρὸς τὰ πίσω, ἡ πλέον θαυμασθεῖσα τουαλέττα της ἦτο μία ἀπὸ βελοῦδο σιτρὸν μὲ μουσσελίνα ὁμοιόχρωμη.

— Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τοῦ χοροῦ ἡ ὑπεροχὴ ἀνήκει σὲ μιὰ ὑπέρκομψη Ρωσσίδα ἡ ὁποία εἶνε ἐξαιρετικὴ champion χοροῦ.

— Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἑσπερὶς μοκρουαζὲ παρὰ τῇ καὶ τῷ κ. Δημητριάδη. Αἱ γροσελθοῦσαι κυρίαι καὶ δεσποινίδες ὑποχροεῦντο νὰ λάβουν μέρος στὴν μοδέρνα «ἀτραξιὸν».Σὲ ὅσους κατόρθωναν νὰ ἐπιτυγχάνουν τὸν συνδυασμὸν τῶν λέξεων προσεφέροντο χαριτωμένα δῶρα παριζιάνικα, π. χ: κοῦκλες νοστιμώτατες, βιβλία, καρφίτσες καπέλλων, μανδήλια.

— Μεταξὺ τῶν πλέον θαυμασθεισῶν τουαλεττῶν τῆς Δος Λ. Δημητριάδη ἀπὸ βελοῦδο φριζέλλι κρὲμ κεντημένο μὲ πέρλες καὶ στράσς. Κομψοτάτη ἡ τουαλέττα τῆς Δος Νικολαΐδη ἀπὸ βελοῦδο καὶ κρὲπ χρώματος δαμασκηνοῦ. Πολὺ μοδέρνη ἡ τουαλέττα τῆς κ. Ζιζίνια ἀπὸ chiffon καὶ δαντέλλα μαύρη.Ἕνα χαριτωμένο μοντέλλο τοῦ «Πατοὺ» ἐφοροῦσε ἡ κ. Χέλμη ἀπὸ μπροσσὲ μὲ «πανὸ» ποὺ κατέληγε σὲ γοῦνα.

Ἡ Μονταὶν